

Vraag nr. 106
van 24 maart 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Behoefte

Het tekort aan kinderpsychiaters is algemeen bekend.

Uit mijn vroegere vraagstellingen en uit begrotingsbesprekingen onthoud ik dat kinderpsychiatrie een groeisector is, die voldoet aan maatschappelijke noden, maar een tekort heeft aan kinderpsychiaters.

De vraag naar kinderpsychiaters is groter dan het aantal opleidingsplaatsen. De slechte financiering van de opleidingsplaatsen zou hierbij een rol spelen, naast het te lage aantal toegelaten artsen tot deze specialisatie. Tijdens de vorige jaren studeerden slechts vier tot zeven kinderpsychiaters af in gans Vlaanderen.

Op de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid van juni 1998 werd dit probleem aangekaart en keurde men een nota goed om de toekomstkansen in de kinder- en jeugdpsychiatrie te vergroten.

1. Welke concrete maatregelen nam de minister, na de nota van de Interministeriële Conferentie in juni 1998, om via het onderwijs op deze maatschappelijke nood in te spelen ?
2. Welke maatregelen werden uitgewerkt voor de opleiding tot kinderpsychiater in het academiejaar 1999-2000 ?

Antwoord

De kwestie van de kinder- en jeugdpsychiatrie in Vlaanderen blijft een lastig en complex vraagstuk.

De aangrijpingspunten om de toekomstkansen te verbeteren, liggen grotendeels buiten het bevoegdheidsdomein van Onderwijs. Er zijn de kwesties van het statuut van de specialisten in opleiding en van de erkenning van de titel van kinder- en jeugdpsychiater, die beide een federale bevoegdheid zijn. Er is de kwestie van de erkenning van de universitaire opleidingscentra voor kinderpsychiatrie als universitaire dienst, wat dan weer een Vlaamse bevoegdheid is.

De universiteiten staan klaar om in te spelen op de toekomstkansen, die evenwel door andere instanties moeten worden geboden. Voor het komende academiejaar zijn er geen wijzigingen ten opzichte

van het verleden. Het aantal opleidingsplaatsen blijft op hetzelfde niveau. Er is vooral nood aan maatregelen op het niveau van de beroepsperspectieven van de afgestudeerde kinderpsychiaters. Jaarlijks vertrekken twee op drie afgestudeerde kinderpsychiaters naar Nederland. Een voorbeeld daarvan is de Kinderpsychiatrische Afdeling in Heerlen, waar zes van de zeven stafleden Vlamingen zijn.

Uit het bovenvermelde concludeer ik dat het niet schort aan opleidingsmogelijkheden. Er is vooral behoefte aan een geïntegreerde visie op de werking van de verschillende kind- en jeugdhulpverleningsinstanties (gezondheid, school (centra voor leerlingenbegeleiding, buitengewoon onderwijs), bijzondere jeugdzorg, ...).

Ik zal de administratie vragen de problematiek van de kinderpsychiatrie op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap nader te bekijken en voorstellen te doen.